

जलाघ न० जायते जल-ड जः लाघोऽभिलाषो यत् । १ सुखे निघ० अन्ये च्छानधीने च्छाविषयत्वात् तस्य तथात्वम् । अ-स्यर्थे अर्थ० अच् । २ तद्धेतौ त्रि० । “यो अस्ति भेषजो जलाघः” ऋ० २।१३।७ “जलाघः सर्वेषां सुखकरः” भा० “गतिभेष-पतिं रुद्रं जलाघभेषजम्” ऋ० ४६।४ । ३ जले निघ० ।

जलाघाह् त्रि० जलं सहते सह-खि-पूर्वपददीर्घः सुषामादि० षत्वम् । जलसोऽरि । सुषामादिगणे अमन्ततयैव पाठा-दन्यत् न षत्वम् । जलासाहौ । खादौ भलि त् “साङ्गेः षः” साङ्ग्रूपत्वे षत्वम् जलाघाट् जलाघाड् स्यामित्यादि ।

जलाशीला स्त्री जलेनाशीला । पुष्करिण्याम् हारा० ।

जलासुका स्त्री जलमेवासवोऽस्याः कप् । १ जलौकायाम् अमरः जलाह्वय पु० जले आह्वयः शोभमानतया कीर्तनस्य । उत्पले राजनि० । [भरतः ।

जलिका स्त्री जलसुङ्गवस्थानत्वेनास्यस्याः ठन् । जलौकायां जलुका स्त्री जल-उक । जलौकायां शब्दर० ।

जलूका स्त्री जलमोको यस्याः घृघो० । १ जलौकायाम् हेमच० “न जलूकादिवत् संक्रमणमिहोपदिश्यते” तैत्ति० भा० ।

जलेचर पुंस्त्री जले चरति चर-ट वा अलुक् स० । हंसादौ स्त्रियां टित्त्वात् ङीप् । “यच्चोऽहमस्मि भद्रं ते नास्मि पक्षी जलेचरः” भा० व० २।३३० । स तमा-दाय कौनैयो यिस्फुरन् जलेचरम्” भा० आ० २।३३० ।

जलेच्छया स्त्री जलमेति इ-क्लिप् जलेति शेते शी-अच् । जलोपेतस्थानरोहिणि हस्तिशुण्डादृच्छे शब्दर० ।

जलेज न० जले जायते जन-ड वा अलुक् स० । वारिजे १ पद्मे । “उङ्गासीनि जलेजानि दुन्वन्यदयितं जनम्” भट्टिः । २ जले जातमात्रे त्रि० ।

जलेजात न० ७त० । १ पद्मे शब्दरत्ना० । २ वारिजातमात्रे त्रि० । जलेन्द्र पु० ६त० । १ वरुणे २ महादेवे जम्भलाख्ये ३ पूर्वयज्ञे मेदि० ।

जलेन्धन पु० जलान्ये वेन्नानि यस्य । १ वाङ्मनले बाङ्गवा-नलशब्दे दृश्यम् । २ सौरविद्युदादितेजसि शब्दार्थचि० ।

जलेभ पुंस्त्री जलजात इभः । जलहस्तिनि स्त्रियां जाति-त्वात् ङीप् । “ग्रस्फुरत्तमिजलेमजिह्वगः” ए० १२३० ।

जलेयु पु० पूर्वयज्ञे रौद्राश्वत्पस्थाप्सरोजाते पुत्रभेदे “रौद्रा-श्वस्य महेश्वासा दशाप्सरसि स्नानवः” इत्युपक्रमे “स्यशिङ्ग-लेयुर्वनेयुश्च जलेयुश्च महायशः” भा० आ० ६४ अ० ।

जलेरुहा स्त्री जले रोहति-रुह-क-अलुक् स० । १ कुटु-म्बिनीदृच्छे राजनि० । २ जलरोहिणि पद्मादौ त्रि० ।

जलेलास्त्री कुमारानुचरमात्रभेदे “उत्क्रायिनी जलेला च महावेगाद्य कङ्कणा” भा० स० ४७ अ० ।

जलेवाह पु० जले वोयाभ्यन्तरे वाहो गतिरस्य । (डुवारि) ख्याति जलमञ्जलेन तत्स्यपदार्थोत्पत्तिके पुरुषभेदे । “जलेवाहानयाह्वय बहूस्तत्र न्ययोजयत् । ते कृत्वा परमं यत्नमापुराभरणं न तत्” पाद्मे पा० ख० ।

जलेश पु० ६त० । १ वरुणे २ समुद्रे च “कालं गतिं तेऽखिल-देवतात्मनो दिशश्च कर्षीं रसनं जलेशम्” भाग० ८।७।२० विराड् रूपोक्तौ “पातयामास सेनायां जलेशस्य स दानवः” हरिवं-२५२ अ० । जलेश्वरादयोऽप्यत्र । “भीमो-द्भवां प्रति नले च जलेश्वरे च” नैष० । “यमकुवेरजले-श्वरवज्रिणाम्” रघुः । २ वर्षभेदे जलाधिपे रव्यादौ च ।

जलेश्य पु० जले शेते शी-अच् अलुक् स० । १ विष्णौ “सप्तसामोपगीतं त्वां सप्तार्थबजलेश्यम्” रघुः । तस्य तथात्वं जलशायिशब्दे दृश्यम् । २ जलस्थायिमात्रे त्रि० “यस्य वृंहितशब्देन कूर्मोऽप्यन्तर्जलेश्यः” भा० आ० २६ अ० । ३ मत्स्ये पुंस्त्री त्रिका० । योपधत्वात् स्त्रियां टाप् ।

जलो(ली)का स्त्री जलमोकोऽस्य घृघो० । (जोंक) । जलस्य सरीसृपभेदे भरतोऽस्य द्विधा पपाठ ।

जलोच्छ्वास पु० जलान्युच्छ्वसन्त्येभिः उट्+श्चस-घञ् । १ प्रवृद्ध-जलस्थ निर्गममाणे २ परीवाहे अमरः । भावे घञ् ६त० । ३ अधिकजलस्य सर्वतोवहने च । (क्यत्वापि) ।

जलोद्गर न० जलप्रधानसुदरं यस्मात् प्रव० । उदरामयरोगभेदे । “यः स्नेहपीतोऽथ्यन्नवासितो वा वान्तो विविक्तोऽप्यथ वा निरूढः पिबेज्जलं शीतलमाशु तस्य स्रोतांसि दुष्यन्ति हि तद्वहानि । स्नेहोपलिप्तेष्वथ वापि तेषु-दकोदरम् पूर्ववदभ्युपैति । क्षिप्रं महत्तत् परिष्टतना-भिसमाततं पूर्णमिवास्बुना च । यथा दृतिः क्षुब्धति कम्पते च शब्दायते चापि दकोदरन्वत् । जन्मनैवोदरं सर्वं प्रायः कच्छतमं मतम् । बलिनस्तद्व्यातास्बुयत्न-साध्यं नवोत्थितम्” साधवकरस्तनिदानाख्यारत्न ।

जलोद्गतगति स्त्री “रसैर्जसजसा जलोद्गतगतिः” ए० २० उक्तौ द्वादशान्तरपादके ऋन्दोभेदे । जलेन उद्गतं गतिरस्य । २ जलेनोद्गतगतिके त्रि० “यदीयहलतो निजोक्य विपटं कलिन्दतनया जलोद्गतगतिः” ऋन्दोम० ।

जलोद्भव त्रि० जले उद्भवोऽस्य । १ जलजाते २ शुण्डालाक्षुपे ३ लघुब्राह्मीभेदे स्त्री राजनि० जलसुङ्गवत्स्यत्वात् भू अपादाने